

Trvalo udržateľný rozvoj – nedobrovoľný energetický asketizmus pre prostý ľud

Agnieszka Stelmachová

24. mája 2021 ✚ *Spoločnosť*

Zdroj: wikimedia commons

pokračovanie I. časti

„Trvalo udržateľný rozvoj“ v praxi

Občania, ktorí sa stretávajú s pojmom „udržateľný rozvoj“ a s cieľmi Agendy 2030, zvyčajne počujú o úsilí o „zdravšiu planétu, zdravší život“, súdržnú spoločnosť, inkluzívny kapitalizmus, väčšiu demokratizáciu, tzv. „*prosumerne*“ riešenia atď. Avšak až keď sa konkrétne projekty začnú realizovať, keď sa schvaľujú zákony alebo uznesenia miestnej samosprávy, vtedy vidia, s akými ťažkosťami sa budú musieť vyrovnávať. „Trvalo udržateľný rozvoj“ v praxi znamená nielen viac zelených plôch, retenčné nádrže, strešné záhrady, výsadbu stromov, boj proti smogu, cyklistické chodníky alebo tzv. občiansky rozpočet a verejné konzultácie, ktoré majú navodiť pocit reálneho vplyvu na fungovanie komunity (keď v Krakove prišlo priveľa kritikov takzvanej čistej dopravnej zóny, úrad ukončil konzultáciu). Znamená to tiež neustále zvyšovanie cien elektriny, vody, stočného a odpadu, ako aj zvyšovanie poplatkov za parkovanie a vylučovanie automobilovej dopravy z čoraz väčších oblastí centra mesta. Znamená to zahusťovanie miest a znižovanie kvality mnohých výrobkov a služieb a znižovanie štandardov budov.

Ide o vynútenú transformáciu energetického systému, ktorej náklady znášajú občania (internalizácia nákladov), ktorí zo svojich peňazí sponzorujú elektromobilitu, obnoviteľné zdroje energie a biopalivá. Ide nielen o neustále **zvyšovanie, ale aj o zavádzanie nových environmentálnych daní**, „zdravotných poplatkov“, ktoré znižujú kúpnu silu občanov a obmedzujú spotrebu. Sú to tiež nové trendy v oblasti ekonómie, ktoré si vyžadujú návrat k umeniu prežiť (pojem obehovej ekonomiky, *jugaad* a ďalšie) v situácii neustálych výpadkov energie („pohltenej“ dátovými centrami IT firiem, *blockchainom*, internetom vecí) a nedostatku ďalších základných produktov. Toto si ešte časť spoločnosti dobre pamätá z obdobia „reálneho socializmu“, o čom však, zdá sa, mladí ľudia nadšení pre ekológiu nemajú ani potuchy.

„Obehové hospodárstvo“ (*circular economy*) má dokonca nahradiť označenie „trvalo udržateľný rozvoj“. Má byť odpoveďou na výzvy moderného sveta, a to tak hospodárske, environmentálne, ako aj sociálne. Nejde v ňom iba o to, aby sa používalo menej surovín a minimalizoval sa odpad. Prof. Bolesław Rok, riaditeľ Centra pre výskum podnikania, vysvetľuje v rozhovore pre euractiv.pl: *„Pre mňa je základom obehového hospodárstva anglický výraz „less is more“, čo znamená „menej je viac“. Možno sa dá produkovať menej a nakupovať menej a zároveň budovať také biznis modely, ktoré umožnia rovnako alebo dokonca ešte viac zarobiť pri nižšom objeme výroby.“* Profesor dodáva, že vzdelanie je dôležité, aby sa ľudia začali uspokojovať s jednoduchšími vecami, menším počtom tovaru, s certifikovanými produktmi. Taktiež nás nabáda, aby sme obmedzili spotrebu. *„Namiesto hmotných vecí poskytovať služby – v manažmente sa takáto stratégia nazýva „product as a service“. Pretože to nemusíme mať, aby sme používali.“*

Namiesto priameho nákupu vecí sa navrhujú rôzne formy lízingu, prenájmu, licencií (*zdieľaná ekonomika*). Hoci je to v niektorých prípadoch veľmi výhodné riešenie (napr. lízing strojov), tento model predpokladá takmer úplný odklon od súkromného vlastníctva, *prístupovú ekonomiku* a rozšírenie „*uberizácie*“ a „second handov“ v rôznych oblastiach.

Nové pracovné miesta pre „zelenú ekonomiku“ zahŕňajú prácu na skládkach (*urban mining* – zhodnocovanie surovín), v prácovníach, farbiarňach, pri zachytávaní odpadu z riek, oceánov a pod. Spoločnosť Procter & Gamble na výrobu niektorých obalov používa recyklované materiály vrátane plastov vylovených z oceánu. Výkonný riaditeľ spoločnosti Tata Consultancy Services pre Európu Amit Bajaj vysvetľuje, že *„na zvládnutie zmien a transformáciu ekonomík musia bohaté krajiny experimentovať a rýchlo zavádzať nové modely, ktoré im umožnia rásť inovatívnejšími spôsobmi.“* Čo má na mysli? Marxistické sociálne inovácie a návrat do obdobia, keď sme sa notoricky potýkali s nedostatkom základných tovarov. Indický „inovátor“ navrhuje rozsiahle zavedenie – ako výsledok rozhodnutí úradov – koncepcie „jugaada“, ktorá spočíva v improvizácii a nátlaku na ľudí vyrovnávať sa s ťažkými situáciami, keď napríklad majú dlhodobu vypnutý prúd.

Hovorí sa o potrebe „vrátiť sa ku koreňom“ a „nasledovať svoje srdce“. Indický poradca sa domnieva, že **nastal čas, aby si Európania zvykali na menšiu prosperitu**, boli mobilnejší pri hľadaní práce, ktorá nemusí byť nevyhnutne dobre platená, a boli pripravení neustále sa vzdelávať. Má ich k tomu prinútiť okrem iného tzv. *základný príjem*. Základný príjem pre všetkých zabráni „sociálnej vzbure“ spôsobenej okrem iného stratou dobre platených pracovných miest takmer tretiny ľudí v západných krajinách (okrem iného v dôsledku automatizácie). V prebiehajúcich diskusiách však niektorí ekonómovia upozorňujú, že v prípade zavedenia *základného univerzálneho príjmu* by bolo treba zrušiť všetky sociálne služby, ako aj dôchodkový systém a bezplatnú zdravotnú starostlivosť. Dane by sa museli zvýšiť, a to od 39-percentnej hranice smerom nahor.

„Trvalo udržateľný rozvoj“ znamená flexibilnejšie tarify za elektrinu s cieľom zmeniť spotrebiteľské návyky. Monique Goyensová, vedúca Európskej spotrebiteľskej organizácie, vysvetľuje, že na trhu sa objavujú **nové technológie, ktoré „umožnia zmieriť našu spotrebu takmer v reálnom čase“**. Dodala, že vzhľadom na potrebu uviesť na trh značný počet elektromobilov sa nastavenie flexibilných cien energie stáva prioritou. Preto osoby, ktoré v súčasnosti používajú rôzne elektrické spotrebiče – v dôsledku zvyšovania cien energie v určitých obdobiach – budú nútené ich nepoužívať alebo ich používať iba zriedkavo.

a čo pri čo najnižších obrátkach, aby to výrazne nepocítili ich peňaženky

Zdroj: wikimedia commons

„Trvalo udržateľný rozvoj“ úzko súvisí so Štvrtou priemyselnou revolúciou. Je to paradox. Na jednej strane sa požaduje „návrat ku koreňom“, na strane druhej sa za nevyhnutné považujú technologické inovácie Štvrtej priemyselnej revolúcie (iniciované širokopásmovým internetom, technológiou 5G, internetom vecí, blockchainom). Veľmi dôležitým prvkom všetkých týchto opatrení je monitorovanie a podávanie správ (inventarizácia emisií a aktív má pomôcť prepracovať národný a globálny fiškálny systém tak, aby krajiny boli schopné splácať dlhy a brať si ďalšie úvery a zároveň chrániť dôchodkové fondy a poisťovne pred bankrotom). Dnes sa od každej korporácie, od každého veľkého podniku, ktorý požaduje pôžičky na finančnom trhu, vyžaduje, aby **zaviedol program takzvanej spoločenskej zodpovednosti podnikov**. Spoločnosti nebudú môcť vstúpiť na burzu bez toho, aby sa nezaviazali plniť Agendu 2030 a s ňou súvisiacu dekarbonizáciu.

„Trvalo udržateľný rozvoj“ znamená zmenu súčasného životného štýlu, obmedzenie cestovného ruchu, zavádzanie geneticky modifikovaného poľnohospodárstva druhej generácie, nové automatizované poľnohospodárske metódy a **obmedzenie chovu dobytka, popularizovanie umelého mäsa** (in vitro), nútenie k vegánskej strave a **konzumácii hmyzu** namiesto zdravého hovädzieho mäsa atď. Znamená to tiež obmedzenie produkcie v každej oblasti a rastúce náklady na materiály, ako napr. oceľ, cement, drevo, papier a pod. Budujú sa takzvané kompaktné domy, hotely, kde človek nemá vlastnú izbu, ale tmavú kabínu, v ktorej môže spať a o zvyšok priestoru sa delí s ostatnými.

Ide o tzv. inteligentné mestá (inteligentné mestá spravované IT spoločnosťami, ktoré voľne stanovujú ceny za sprivatizované verejné služby) a komplexný dohľad, pokročilé techniky modelovania správania spoločnosti. Ide o **podriadenie každej oblasti života jednému cieľu, ktorým je vybudovanie digitálno-ekologickej spoločnosti pod egidou jediného panteistického náboženstva New Age** (ekoteológia oslobodenia). V tejto koncepcii nie je miesto pre hierarchické, patriarchálne štruktúry, tradície – okrem ľudových povier a ľudového liečiteľstva; **nenáma v nej miesto ani katolícka Cirkev** v podobe, v akej existuje už stáročia. Niet v nej miesta – ako to zdôrazňuje Svetové ekonomické fórum – pre „*old-fashion institutions*“ (staromódne inštitúcie).

Je to budovanie bezhotovostnej a plne kontrolovanej spoločnosti. Deti sa to učia od roku 2005, keď sa začala „*Dekáda vzdelávania k trvalo udržateľnému rozvoju*“. Je to vývoj, ktorý podporuje karieristov, všetkých možných donášačov, teraz označovaných ako „whistlebloweri“. „Trvalo udržateľný rozvoj“ predpokladá prestavbu spoločnosti takým spôsobom, **aby všetky morálne zlozvyky získali**

spoločenskú akceptáciu (takzvaná „sociálna inklúzia“ zahŕňa nielen pomoc zdravotne postihnutým, starým, chudobným, ale aj „posilnenie postavenia zvrátených osôb, predstaviteľov všetkých možných „sexuálnych menšín“ a pod.). Nikoho nemožno vynechať.

V tejto koncepcii je kľúčovou otázkou obmedzenie svetovej populácie, aby nebol vyvíjaný tlak na zdroje. Prof. *Jeffrey Sachs*, spolutvorca šokovej terapie (Balcerowiczov plán v Poľsku), v súčasnosti zastávajúci poradné funkcie v mnohých medzinárodných orgánoch, vedúci *SDSN*, *IIASA*, riaditeľ *Earth Institute* na Kolumbijskej univerzite na svojej prednáške vo februári 2015 na London School of Economic and Political Science poznamenal, že kľúčom k „udržateľnému rozvoju“ je znižovanie populácie a energetická megatransformácia.

„Nedosiahneme udržateľný rozvoj, ak bude populácia naďalej rásť. – Samozrejme, nie je ľahké o tom hovoriť, pretože je to politicky nekorektné. Presvedčil sa o tom pápež František, keď povedal, že katolíci sa nemôžu množiť ako králiky. Myslím si, že je dobré začať túto diskusiu pápežom. Mali by sme si vziať k srdcu, že môžeme mať toľko detí, koľko dokážeme dobre vychovať a vzdelávať, aby mali šancu na prosperitu“, tvrdil Sachs. Kritizoval najmä obyvateľov subsaharskej Afriky. Agenda 2030 sa zameriava na „zabezpečenie reprodukčného a sexuálneho zdravia“ (čítaj potraty, sterilizácia, dlhodobá antikoncepcia, hormonálne blokátory, takzvané operácie zmeny pohlavia atď.).

Úloha organizácií vychádzajúcich z hodnôt viery (FBO), „nová paradigma“ a New Age

Globalisti prideliť osobitnú úlohu organizáciám vychádzajúcim z hodnôt viery (FBO – Faith Based Organisation) a duchovným vodcom. 84 % svetovej populácie patrí do náboženských komunít. Tie majú pomôcť zmeniť vzorce spotreby a produkcie, znovu vybudovať dôveru vo finančné inštitúcie, pomôcť eliminovať šedú zónu a vytvoriť „súdržnú a udržateľnú spoločnosť“ v súlade s filozofiou „trvalo udržateľného rozvoja“. Globalisti poukazujú na to, že všetci sa musia angažovať, „aby nikto nezostal bokom“. **FBO a duchovní vodcovia majú pomáhať pri budovaní svetového náboženstva, panteistického súboru etických princípov spájajúcich všetkých ľudí**, ktorí sa budú usilovať o víziu hlbokéj ekológie, boja proti extrémizmu, ortodoxii atď.

Dokument EÚ: *„Nový európsky konsenzus s názvom **Náš svet, naša dôstojnosť, naša budúcnosť** objasňuje, že Agenda 2030 prijatá Organizáciou Spojených národov v septembri 2015 predstavuje politický rámec pre zmenu a „musí sa implementovať vcelku, nie iba jeho časti. Snaží sa zabezpečiť, aby nikto nezostal pozadu.“* Viaceré riešenia navrhované na globálnej úrovni ako odporúčania – alebo v prípade EÚ ako usmernenia na implementovanie Agendy 2030 – budú obsahovať **množstvo riešení, ktoré sú ťažko zlučiteľné s morálkou**. Preto sa taká váha prikladá získaniu FBO a duchovných vodcov.

Zdroj: wikimedia commons

Títo lídri by však mali mať stále na pamäti, že ako sa uvádza v dokumentoch, **ciele a úlohy Agendy 2030 sú nedeliteľné** a implementovať sa musí **celá agenda** spolu s riešeniami týkajúcimi sa potratov, sterilizácie, rodovej ideológie, demokratizácie inštitúcií vrátane náboženských inštitúcií, čo má zahŕňať umožnenie ženám vykonávať kňazskú službu atď. To preto majú jednotlivé oddelenia OSN svoje náboženské sekcie. Programy Svetového ekonomického fóra, OECD a rôzne *think tanky* pripravujú osobitné správy o využívaní FBO na dosiahnutie cieľov Agendy 2030.

UNFPA (Populačný fond Spojených národov) vo svojej správe napríklad píše o založení Medziagentúrnej pracovnej skupiny OSN pre spoluprácu s náboženskými organizáciami pre „trvalo udržateľný rozvoj“. Svetová banka, UNDP, UNICEF vytvorili svoje sekcie. V roku 2018 sa **Svetové ekonomické fórum venovalo otázkam spolupráce s náboženskými organizáciami** a pred dvomi rokmi vypracovalo veľmi zaujímavú správu. Svetová banka naznačuje, že k skutočnej zmene postojov, správania a prostredia dochádza *facilitáciou*, čo je podpora danej osoby s konkrétnym cieľom, ktorý nemusí vždy postrehnúť. A náboženstvo je dôležité pre väčšinu ľudí v rozvojových krajinách. Duchovní vodcovia sa tešia dôvere miestnych komunít, majú „morálnu autoritu“ a formujú verejnú mienku. Môžu pomôcť pri budovaní verejno-súkromných partnerstiev, ktoré sú základom Agendy 2030.

Päť hlavných hospodárstiev v roku 2050 má predstavovať náboženskú mozaiku odlišnú od tej, aká je dnes. Sedem krajín G7 má väčšinové kresťanské obyvateľstvo. Do roku 2050 sa však predpokladá, že iba v jednej z piatich popredných ekonomík budú mať kresťania väčšinu: Spojené štáty. Ďalšie megaekonomiky budú mať v roku 2050 hinduistickú väčšinu (India), moslimskú väčšinu (Indonézia) a dve mimoriadne vysokú mieru náboženskej rozmanitosti (Čína a Japonsko). Preto to, čo má spájať a nebrániť svetovému obchodu, globalistickým procesom, má byť **náboženstvo „nového bratstva“, „nového osvietenstva“, „osvietenstva 2.0“**, založené na veľkých tradíciách iných civilizácií, najmä ázijských.

V súčasnosti dominuje presvedčenie, že svet je zrelý na zásadnú zmenu, ale „zmena paradigmy“ nie je nová. Možno ju charakterizovať ako **novodobé oživenie pohanských náboženstiev s prímiesou vplyvov východných náboženstiev a modernej psychológie, filozofie, vedy a kontrakultúry**, ktoré sa rozvíjali v 50. a 60. rokoch 20. storočia.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/trvalo-udrzatelny-rozvoj-nedobrovolny-energeticky-asketizmus-pre-prosty-lud/>